

[Arne Melchior]

ne kaldes et sandsynlighedsbevis for, at vi på det tidspunkt var enige. Der er altså ikke nogen regning at betale. Sammenhængen mellem bilbeskatningsændringen og punktafgifterne blev af rent praktisk art; den var hverken af økonomisk eller politisk art, hvilket også kan udlæses af de forhandlinger, der har været ført i den forbindelse.

Jeg var før inde på, at der er givet et løfte. Der er forskel på et løfte og en trussel. Det er rigtigt, at en del brancher og dermed forbrugerne har været truet med, at nogle afgifter skulle forhøjes, og denne trussel iværksættes altså ikke. Ministeren har jo ikke selv foreslået, at det skulle ske; han kan ikke forlange af os, at vi skal kræve det, når vi har været modstandere af det hele tiden og kun nødtvungen gik med til det. Men det, at man ikke iværksætter en trussel, kan aldrig blive nogen undskyldning for, at man ikke opfylder et løfte. Dette løfte er givet, og det bør overholdes både af økonomiske årsager, af beskæftigelsesmæssige årsager og af politisk-moralske årsager.

Jeg skal lige gøre den bemærkning, at jeg er uhyre skuffet over, at Dansk Cyklist Forbund, som jeg selv er medlem af, har fundet sig foranlediget til at protestere imod, at man vil lempe bilbeskatningen. Det sker jo ikke på cykelbranchens eller cyklisterens bekostning, og til alt held er det sådan, at flere og flere mennesker i dette land både har en bil og en cykel. Jeg mener, at der også her er tale om en sammenkædning af ting, der intet har med hinanden at gøre.

Jeg mener ikke, at noget parti kan komme godt fra – uden at have adviseret befolkningen under valgkampen – at løbe fra de tilfald, som er givet efter en grundig forhandling, først mellem fire partier i forligskredsen, derefter i folketinget i udvalg og i salen. Noget, der var færdigt i november måned 1981, og som der ikke er rokket ved forudsætningerne for, bør naturligvis ganske udramatisk gennemføres nu. Dramatikken kommer sandelig først ind i det, hvis man ikke gør det og man dermed afskærer sig selv fra indtægter og desuden øger ledigheden.

Jeg skal på vegne af de fire forespørgende partier – konservative, venstre, CD og kristeligt folkeparti – fremsætte et forslag om motiveret dagsorden. Hensigten er altså at få samtlige de partier, der var villige til at gennemføre disse lovændringer i november, til

at bekende kulør og stå ved det, de gjorde dengang. Jeg er vidende om, at vi lidt senere skal drøfte de to lovforslag ved en ny førstebehandling, og sammenfaldet af forespørgslen og disse to førstebehandlinger er ikke tilfældig. Meningen er netop – foruden at få vedtaget denne dagsorden nu – at sætte skub i den rent praktiske behandling, således at lovforslagene kan gøres færdige, helst i denne måned.

Det forslag om motiveret dagsorden, jeg som nævnt skal fremsætte, lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at vedstå sine forslag til lempelse af bilbeskatningen, som med tilslutning af et stort flertal var færdigbehandlet i skatte- og afgiftsudvalget i november 1981, og går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ebba Strange):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

En kort bemærkning i anledning af hr. Arne Melchior's ord om sammenkobling eller ikke sammenkobling. Jeg har drøftet det med repræsentanter for 3 af de 4 partier, der var med til forliget – det fjerde parti er CD. De 3 partiers repræsentanter er enige om, at nedsættelsen af bilskatterne var led i en samlet pakke.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Så må jeg henvise hr. Bernhard Baunsgaard til, at der i forligsteksten af 22. maj 1981 alene er tale om, at en række afgifter, som der senere skal forhandles om, skal hæves. Der står intet om biler i det hele taget, der står ikke noget om nedsættelse af nogen andre ting.

Det er korrekt, at mit eget parti bragte bilbeskatningen ind, da vi sad og forhandlede afgifter i efteråret, da vi skulle udmønte forliget af 22. maj 1981, og derfor blev der, som jeg sagde, en rent tidsmæssig sammenhæng.